

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Prev 197/07
27.12.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Mihaila Rulića, Nikole Stanojevića, Zvezdane Lutovac i Ljiljane Ivković - Jovanović, članova veća u privrednom sporu po tužbi tužioca - protivtuženog, Agencija za privatizaciju Republike Srbije, Ul. Terazije br.23, čiji je punomoćnik AB, adv., protiv tuženog-protivtužioca BB, čiji je punomoćnik BA, adv., radi utvrđenja i po tužbi tuženog - protivtužioca, radi utvrđenja i isplate, vrednost predmeta spora 5.666.666,00 dinara, odlučujući o reviziji tuženog - protivtužioca, protiv presude Višeg trgovinskog suda u Pž.br.4858/06 od 1.3.2007. godine, u sednici veća održanoj dana 27.12.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog - protivtužioca izjavljena protiv presude Višeg trgovinskog suda u Pž.br.4858/06 od 1.3.2007. godine.

ODBIJA SE zahtev tužioca - protivtuženog za naknadu troškova revizijskog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Trgovinskog suda u Beogradu P.br.534/06 od 28.3.2006. godine, u stavu prvom izreke odbijen je protivtužbeni zahtev tuženog - protivtužioca da se utvrdi da je ugovor o kupoprodaji društvenog kapitala metodom javne aukcije zaključen pred Opštinskim sudom u Beogradu II/2 Ov.br.488/03 poništen, kao neosnovan. Stavom drugim izreke presude odbijen je protivtužbeni zahtev tuženog - protivtužioca kojim je tražio da se obaveže tužilac - protivtuženi da tuženom - protivtužiocu na ime naknade štete isplati iznos od 5.666.666,00 dinara sa kamatom po Zakonu o visini stope zatezne kamate od 25.2.2003. godine, kao neosnovan. Stavom trećim izreke odbijen je eventualni protivtužbeni zahtev da se obaveže tužilac - protivtuženi da tuženom - protivtužiocu, na ime povraćaja dela kupoprodajne cene po ugovoru o prodaji društvenog kapitala metodom javne aukcije Ov.br.488/03 isplati iznos od 5.666.666,00 dinara sa kamatom po Zakonu o visini stope zatezne kamate od 25.2.2003. godine, kao neosnovan. Stavom četvrtim izreke presude obavezan je tuženi - protivtužilac da tužiocu - protivtuženom naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 315.066,66 dinara.

Presudom Višeg trgovinskog suda u Pž.br.4858/06 od 1.3.2007. godine odbijena je žalba tuženog-protivtužioca, kao neosnovana i potvrđena presuda Trgovinskog suda u Beogradu P.br.534/06 od 28.5.2006. godine.

Blagovremenom i dozvoljenom revizijom, preko punomoćnika advokata tuženi - protivtužilac pobija pravnosnažnu presudu donetu u drugom stepenu, zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Tužilac - protivtuženi je preko punomoćnika advokata podneo odgovor na reviziju. Troškove je tražio.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama razloga propisanih čl.399. Zakona o parničnom postupku, Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U toku postupka nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl.361. st.2. tač.9. Zakona o parničnom postupku na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti. Pobijana presuda nije zahvaćena bitnom povredom iz čl.361. st.2. tačka 12. istog zakona, na koju se ukazuje revizijom, jer nižestepene presude nemaju nedostatke zbog kojih ne bi mogle biti ispitane.

Na osnovu izvedenih dokaza pred prvostepenim sudom utvrđeno je da su stranke u ovom sporu zaključile ugovor o kupoprodaji 70% društvenog kapitala metodom javne aukcije Preduzeća "VV", overenog pred Prvim opštinskim sudom u Beogradu II/2-Ov.br.488/03 od 25.2.2003. godine. Pravnosnažnom presudom Trgovinskog suda u Beogradu P.br.3813/04 od 17.3.2005. godine usvojen je tužbeni zahtev tužioca - protivtuženog i utvrđeno da je navedeni ugovor o kupoprodaji društvenog kapitala metodom javne aukcije raskinut jer tuženi - protivtužilac nije izvršio svoju ugovornu obavezu za uplatu druge rate kupoprodajne cene niti izvršio investiranje u subjekt privatizacije. Tuženi - protivtužilac isplatio je tužicu - protivtuženom prvu ratu na ime kupoprodajne cene 4.244.666,00 dinara i depozit na ime 1.422.000,00 dinara a ugovor je raskinut.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja nižestepeni sudovi su pravilno odbili primarni i eventualni tužbeni zahtev, jer su se članom 3.2. ugovora, ugovorne strane saglasile da ako kupac ne plati kupoprodajnu cenu, gubi pravo na vraćanje depozita, sva prava, odnosno potraživanja koja proizilaze iz ugovora, kao i pravo da učestvuje na budućim aukcijama.

Odnos stranaka u čl.3.2. Ugovora je zasnovan na odredbi čl.20. Zakona o obligacionim odnosima i stranke su svoj odnos drugačije uredile nego što je određeno u čl. 132. i saglasile se da nesavesni kupac, ako ne plati kupoprodajnu cenu u roku predviđenom ugovorom, gubi pravo na vraćanje depozita i sva ostala potraživanja iz ugovora, a što se odnosi i na povraćaj uplaćenog dela kupoprodajne cene.

Navedena klauzula o pravnim posledicama raskida ugovora, nesavesnosti kupca, nije zabranjena ni protivna prinudnim propisima već je u skladu sa ciljem i svrhom privatizacije a kupac je prihvatio da snosi pravne posledice nesavesnosti.

Neosnovan je navod revizije o odgovornosti tužioca - protivtuženog za skrivene nedostatke u vidu prikrivenih gubitaka po završnim računima iz prethodnih godina i drugim dugovanjima subjekta privatizacije koje nije sadržavao program privatizacije, kupljen od tužioca - protivtuženog. Ovo s toga, što čl.6. Uredbe o prodaji kapitala i imovine javnom aukcijom („Službeni glasnik RS“ br.45/2001) zainteresovana lica mogu da izvrše obilazak subjekta privatizacije kada potpišu ugovor o čuvanju poverljivih podataka a čl.7. je obezbeđeno pod jednakim uslovima svim zainteresovanim licima pristup informacijama od značaja za aukciju.

Na osnovu navedenog ovlašćenja tuženi - protivtužilac je mogao da izvrši pregled privatizacione dokumentacije preko stručnih lica - ovlašćenih revizora. Članom 6.2. ugovora Agencija ne daje bilo kakve druge izjave i garancije, osim izjava i garancija izričito navedenih u klauzuli 6.1. dok kupac potvrđuje da je u potpunosti imao priliku da izvrši ispitivanje i proveru subjekta, njegovih sredstava i finansijskih i poslovnih delatnosti i da se u potpunosti oslanja na izvršena ispitivanja i provere prilikom kupovine prodajnog kapitala. Zato tuženi - protivtužilac kao kupac ne može svoju odgovornost za nebrižljivo postupanje i pregled privatizacione dokumentacije pripisivati u krivicu tužioca - protivtuženog za postojanje eventualnih skrivenih nedostataka u dokumentaciji subjekta privatizacije.

Zbog navedenog, činjenica da se u konkretnom slučaju nije mogao retroaktivno primenjivati čl.41-a. Zakona o privatizaciji („Službeni glasnik RS“ br.45. od 31.5.2005. godine) ne utiče na pravilnost donetih odluka nižestepenih sudova, te kako su neosnovani razlozi na koje revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, na osnovu čl.405. st.1. Zakona o parničnom postupku, odlučeno je kao u stavu prvom izreke.

Zahtev tužioca - protivtuženog za naknadu troškova postupka je odbijen na osnovu čl.161. st.1. u vezi sa čl.150. Zakona o parničnom postupku, jer se ne radi o troškovima koji su bili potrebni radi vođenja parnice, te je odlučeno kao u stavu 2. izreke.

Predsednik veća - sudija

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dm